

[Ministeren for offentlige arbejder.]

altid, uanset hvor og uanset opgavens omfang skal lade staten have det fulde ansvar og den fulde betalingsforpligtelse? Og har hr. Jens Foged regnet ud, hvad dette synspunkt koster i kroner og øre for statskassen? Det er vel næppe det rigtige tidspunkt netop nu at trække for store blankoveksler. Hvis hr. Jens Fogeds synspunkt er det, jeg nævnte før, er det en ganske betydelig blankovksel, der trækkes på statskassen.

Jeg mener, at den administration, vi hidtil har haft, nemlig at vi i hvert enkelt tilfælde vurderer forholdet, som også hr. Lütken var inde på det, mellem det, der skal ydes i betaling, og det, vi kan bevare, skal fortsætte. Denne konkrete overvejelse skal vi fortsat anlægge fra sag til sag, og i lyset heraf skal vi, som hr. Lütken også var inde på det, i de konkrete sager overveje, hvem der skal medvirke ved betalingen.

Hr. Jens Foged talte hele tiden, bemærkede jeg mig, om kystsikringen uden geografisk at afgrænse denne kystsikring. Jeg er godt klar over, at kysten i forespørgslens formulering er afgrænset til at være vestkysten, men i indlægget fandt man ikke denne afgrænsning. Det var hele kysten, alle Danmarks kyster, som også hr. Adam Møller, mens han slog ud med hænderne, tog med ind i problemstillingen. Vi behøver såmænd ikke at gå tilbage til 1874 eller 1922, vi kan gå tilbage til digeloven, som vi har behandlet i denne samling. Vi er her i enstemmighed gået ind for, at det er de private lodsejere, der principielt har hovedansvaret, også det økonomiske hovedansvar. Det er sket så sent som i denne folketings-samling og med tilslutning fra alle de fem i folketinget repræsenterede partier. Så her ligger hovedprincippet.

Jeg forstod på hr. Adam Møller, at jeg forekom ham at være i en vis indre splid, for på den ene side lægger man altså dette hovedprincip til grund, og på den anden side kan det uden videre erkendes, at særlig på vestkysten har man ikke overholdt dette hovedprincip; dér har det praktisk taget hver gang været staten, som har afholdt disse udgifter. Det har været i den konkrete vurdering rimeligt, at staten gjorde det, og det vil efter min mening også fremover i konkrete tilfælde være rimeligt, at staten gør det.

Der er naturligvis kommet det nye ind, at vi har fået en kommunalreform med virkning fra 1970, som giver stærkere og mere bæredygtige kommuner og amter, og derfor glædede jeg mig over, at hr. Adam Møller netop nævnte denne tredeling og nævnte, at denne tredeling måtte have betydning, når omkostningerne skulle fordeles.

Hr. Jens Foged var i stand til at referere en skrivelse fra Ringkøbing amtsråd, som fandt, at det måtte være en ren statsopgave. Jeg vil nærmest sige, at hvis ikke Ringkøbing amtsråd havde haft præcis den opfattelse og tilkendegivet den opfattelse, hvilken opfattelse skulle Ringkøbing amtsråd så have? Jeg havde fundet det adskilligt mere overraskende, glædeligt overraskende, om Ringkøbing amtsråd og andre amtsråd over for hr. Jens Foged eller andre folketingsmedlemmer havde sagt: det kan ikke være en ren statsopgave; amterne, som nu er tilstrækkeligt store og har et vist indkomstmæssigt grundlag, bør medvirke med en eller anden andel til disse kystsikringsopgaver. At amtet uden videre tilkendegiver over for hr. Jens Foged den opfattelse, som hr. Jens Foged nævner, det kan næppe overraske noget tilstedeværende medlem i denne sal.

Jeg har skrevet de fleste af hr. Jens Fogeds hovedsynspunkter ned, og jeg har kommenteret de fleste af hovedsynspunkterne og mener — i overensstemmelse med mine notater — at jeg har været de væsentligste af spørgsmålene igennem, men skulle det ikke være tilfældet, kan hr. Jens Foged jo komme igen med en replik og jeg med en duplik.

Det samme skulle være tilfældet for hr. Adam Møller. Hr. Gunner Baunsgaard fremhævede med megen styrke, hvor meget der måtte handles. Måtte jeg en smule polemisk sige, at sammenligner man, hvad der har været af handlinger i denne sag i denne regerings tid og i den tidligere regerings tid, så er jeg parat til at overlade denne vurdering til enhver neutral opmand.

Fru Mette Madsen var særlig inde på problemerne oppe omkring Vendsyssel og kunne måske nok i fairness have tilføjet, at det, der vel kan være den stærkeste beskyttelse i relation til hele Vendsysselproblematikken, er den råstoflovgivning, som vi vedtog i folketinget i sidste folketings-samling,